

Tartalom

III Előkészítő jogi aktusok

TANÁCS

2016/C 433/01	A Tanács (EU) 21/2016 álláspontja első olvasatban a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételek és az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizein folytatott halászatra vonatkozó rendelkezések megállapításáról, valamint a 2347/2002/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából A Tanács által 2016. október 18-án elfogadott szöveg	1
2016/C 433/02	A Tanács indokolása: A Tanács (EU) 21/2016 álláspontja első olvasatban a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételek és az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizein folytatott halászatra vonatkozó rendelkezések megállapításáról, valamint a 2347/2002/EK tanácsi rendelet elfogadása céljából	19

III

(Előkészítő jogi aktusok)

TANÁCS

A TANÁCS (EU) 21/2016 ÁLLÁSPONTJA ELSŐ OLVASATBAN

a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételek és az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizein folytatott halászatra vonatkozó rendelkezések megállapításáról, valamint a 2347/2002/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából

A Tanács által 2016. október 18-án elfogadott szöveg

(2016/C 433/01)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ előírja, hogy a halászati tevékenységeknek környezetvédelmi szempontból hosszú távon fenntarthatónak kell lenniük, és hogy kezelésüknek összhangban kell lennie a gazdasági, a társadalmi és a foglalkoztatási előnyök elérésére irányuló célkitűzésekkel, valamint hozzá kell járulnia az élelmiszer-ellátás biztosításához. A közös halászati politika keretében mind az elővigyázatossági, mind az ökoszisztéma-alapú megközelítést alkalmazni kell a halászati gazdálkodás vonatkozásában annak biztosítására, hogy a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt káros hatásai a lehető legkisebbek legyenek, továbbá hogy a halászati tevékenységek ne idézzék elő a tengeri környezet romlását. Ebben az összefüggésben kiemelt jelentőséggel bír az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdése, valamint 7., 20. és 22. cikke.
- (2) Az Unió elkötelezte magát az ENSZ Közgyűlése által elfogadott határozatok, különösen a 61/105. és a 64/72. határozat végrehajtására, amelyek felkérlik az államokat és a regionális halászati gazdálkodási szervezeteket, hogy biztosítsák a veszélyeztetett mélytengeri ökoszisztémáknak a fenékhalászati eszközök használatából eredő hatásokkal szembeni védelmét, valamint a mélytengeri halállományok fenntartható kiaknázását.

⁽¹⁾ HL C 133., 2013.5.9., 41. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. december 10-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. október 18-i álláspontja első olvasatban. Az Európai Parlament ... -i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

- (3) A Bizottság értékelte a 2347/2002/EK tanácsi rendeletet⁽¹⁾, és elsősorban azt állapította meg, hogy az érintett flotta hatóköre túlságosan nagy volt, hogy nem készült útmutatás a kijelölt kikötőkben való ellenőrzésre és a mintavételi programokra vonatkozóan, és hogy az erőfelfejtés mértékére vonatkozó tagállami jelentéstétel színvonala túl nagy eltéréseket mutatott. A Bizottság értékelése megállapította továbbá, hogy nem járt lényeges pozitív eredménnyel a kapacitás 2002 óta alkalmazandó felső határértékének, azaz azon hajók összkapacitásának a meghatározása, amelyek különböző mélytengeri fajokból összesen több mint 10 tonnát fogtak ki 1998 és 2000 között bármelyik évben. Ennélfogva az említett rendeletben megállapított hiányosságokat orvosoló intézkedések keretében aktualizálni kell a kapacitás felső határértékére vonatkozó szabályokat.
- (4) A halászati kapacitás mélytengeri halászatokban elért szükséges csökkentéseinek fenntartása, valamint a mélytengeri halászati tevékenységekkel és azoknak a tengeri környezetre gyakorolt hatásával kapcsolatos átfogóbb információkhoz való hozzájárulás érdekében a mélytengeri fajok halászatát halászati engedélyhez kell kötni. Valamennyi halászati engedély iránti kérelemhez mellékelni kell – az érintett Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES)- és Kelet-közép-atlanti Halászati Bizottság (CECAF)-alterületek, -körzetek és -alkörzetek megjelölésével – a tervezett halászati területnek, a halászeszközök típusának, a tervezett mélységi tartománynak, valamint a halászati tevékenység tervezett gyakoriságának és időtartamának a részletes leírását, továbbá az érintett mélytengeri fajok megnevezését.
- A halászati engedélyek rendszerének egyúttal elő kell segítenie a mélytengeri fajok halászatára jogosult hajók kapacitásának korlátozását. Annak érdekében, hogy az állománygazdálkodási intézkedések a flottának a mélytengeri halászat szempontjából legfontosabb részére összpontosuljanak, a halászati engedélyeket az alapján kell kiadni, hogy célzott vagy járulékos halászatra vonatkoznak. Az 1380/2013/EU rendeletben megállapított kirakodási kötelezettség alkalmazása azonban nem akadályozhatja meg, hogy azok a hajók, amelyek kis mennyiségben fognak ki mélytengeri fajokat, és amelyek jelenleg nem kötelesek mélytengeri halászatra vonatkozó engedélyt kérni, továbbra is folytassák hagyományos halászati tevékenységeiket.
- (5) A mélytengeri fajok kifogását lehetővé tévő halászati engedélyek jogosultjainak tudományos kutatási tevékenységekben kell együttműködniük a mélytengeri állományok felmérésének és a mélytengeri ökoszisztémák megismerésének javítása érdekében.
- (6) A tengeri környezet még hatékonyabb védelme érdekében indokolt a célzott halászati tevékenységeket csak azokon a területeken engedélyezni, ahol a 2009 és 2011 közötti referencia-időszak során mélytengeri halászatot folytattak. Felderítő halászat folytatása céljából ugyanakkor a mélytengeri fajokra halászó hajók számára lehetővé kell tenni a meglévő halászati területen kívüli halászatot is, feltéve, hogy az Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Világszervezet (FAO) iránymutatásainak megfelelően elvégzett hatásvizsgálat szerint a halászati terület kiterjesztése nem jár a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra gyakorolt negatív hatás jelentős kockázatával.
- (7) A többi alkalmazott halászeszközhöz viszonyítva a fenékvonóhálóval végzett mélytengeri halászat nagyobb kockázatot jelent a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra, és a szóban forgó eszköz használata esetén számolnak be a mélytengeri fajok nem szándékos fogásának legmagasabb arányáról. Az ilyen jellegű mélytengeri halászat tengeri ökoszisztémákra gyakorolt kedvezőtlen hatásainak minimálisra csökkentése érdekében bizonyos mélységű vizek alatt be kell tiltani a fenékvonóhálóval végzett halászatot, valamint elő kell írni, hogy a fenékhálászati eszközökkel végzett halászati tevékenységet a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák védelmére vonatkozó különös követelmények teljesülése esetén lehet végezni. Elő kell továbbá írni, hogy [e rendelet hatálybalépésének időpontja után négy évvel] ...-ig értékelést kell készíteni a fenékhálászati eszközök alkalmazásáról. Ezenfelül az 1288/2009/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ jelenleg korlátozza a fenékhez rögzített kopolyúhálók alkalmazását a mélytengeri halászatban.
- (8) A fenékvonóhálós halászat esetleges káros hatásainak enyhítése érdekében indokolt, hogy az ilyen halászatot legfeljebb 800 méter mélységig engedélyezzék. Ez a korlát az uniós vizeken alkalmazott, ágazati kezdeményezésű, önkéntes intézkedéseken alapul, és figyelembe veszi az uniós vizeken folytatott mélytengeri halászat sajátosságait.
- (9) A mélytengeri halászati tevékenységek veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatásának lehető legkisebbre csökkentése érdekében indokolt olyan intézkedésekről rendelkezni, amelyek célja a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákkal való véletlen érintkezések visszaszorítása. Veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákkal való véletlen érintkezés esetére eltávolodási szabály alkalmazását, valamint jelentéstételi kötelezettséget kell előírni. Létre kell hozni továbbá azon területek jegyzékét, ahol a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák előfordulnak vagy valószínűsíthetően előfordulnak, és ahol tilos a fenékhasználati eszközökkel folytatott halászat.
- (10) Mivel a biológiai információk gyűjtésének legjobb módja a harmonizált adatgyűjtési szabványok használata, a mélytengeri tevékenységcsoportokra vonatkozó adatgyűjtést helyénvaló beépíteni a tudományos adatgyűjtés

⁽¹⁾ A Tanács 2347/2002/EK rendelete (2002. december 16.) a mélytengeri állományok halászatára vonatkozó különleges hozzáférési követelmények és kapcsolódó feltételek megállapításáról (HL L 351., 2002.12.28., 6. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1288/2009/EK rendelete (2009. november 27.) az átmeneti technikai intézkedéseknek a 2010. január 1-jétől 2011. június 30-ig tartó időszakra történő meghatározásáról (HL L 347., 2009.12.24., 6. o.).

átfogó keretrendszerébe, emellett azonban biztosítani kell a halászat dinamikájának megértéséhez szükséges további információkat. Az e rendelet alapján végzett adatgyűjtéshez a 199/2008/EK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott adatgyűjtési keretrendszer feltételeinek és elveinek megfelelően nyújtható pénzügyi támogatás.

- (11) Az 1224/2009/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ olyan szigorúbb ellenőrzési és érvényesítési követelményeket határoz meg, amelyeket sajátos körülmények esetén kell alkalmazni. Ennélfogva azon mélytengeri fajok halászatát, amelyek természetüknél fogva érzékenyek a halászatra, fokozottabb ellenőrzés alá kell vonni. Indokolt továbbá meghatározni a közös halászati politikára vonatkozó szabályok megsértésének azon konkrét eseteit, amelyek a halászati engedély visszavonásával járnának.
- (12) Az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú halászati együttműködésről szóló egyezményt a 81/608/EGK tanácsi határozattal ⁽³⁾ fogadták el, és 1982. március 17-én lépett hatályba. Az említett egyezmény megfelelő keretrendszert nyújt az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizeiben található halászati erőforrások ésszerű védelmével és a velük folytatott gazdálkodással kapcsolatos többoldalú együttműködéshez. A Északkelet-atlanti Halászati Bizottságban (NEAFC) elfogadott állománygazdálkodási intézkedések a NEAFC szabályozási területén található veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák védelmét biztosító célzott intézkedés-rendszert alkotnak. Annak biztosítása érdekében azonban, hogy az uniós halászhajók ezek után is változatlanul folytathassák tevékenységeiket a NEAFC-vizeken, a 2347/2002/EK rendeletben a mélytengeri halászati engedélyre, a kijelölt kikötőkre és a tagállami információszolgáltatásra vonatkozóan meghatározott, jelenleg alkalmazandó szabályokat továbbra is alkalmazni kell a NEAFC szabályozási területén folytatott mélytengeri halászatra. Ezen túlmenően az érintett állományokra vonatkozó tudományos ismeretek további bővítése érdekében, valamint mivel az alkalmazandó NEAFC-intézkedések a megfigyelési lefedettségre nem vonatkoznak, indokolt azonos megfigyelési lefedettséget alkalmazni valamennyi olyan északi-tengeri és CECAF-területen, ahol mélytengeri fajokra halásznak.
- (13) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák indikátorait felsoroló, a III. mellékletben foglalt jegyzék módosítására vonatkozóan azzal a céllal, hogy az említett jegyzéket a legújabb tudományos szakvélemények alapján kiigazítsa. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak ⁽⁴⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (14) Ezen rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a meglévő halászati területek meghatározása és azon területek jegyzékének létrehozása és módosítása tekintetében, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák fordulnak elő, vagy ahol valószínű az előfordulásuk. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁵⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (15) A Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a felderítő mélytengeri halászati tevékenységek jóváhagyása tekintetében, valamint a meglévő mélytengeri halászati terület meghatározásának oly módon történő kiigazítása tekintetében, hogy az azokat a helyszíneket is magában foglalja, ahol az e rendelet értelmében kiadott halászati engedély szerinti halászati tevékenység zajlik. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU rendelet alkalmazása nélkül kell gyakorolni.
- (16) Ezért új szabályokat szükséges megállapítani a mélytengeri fajoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén található uniós vizeken és a CECAF illetékességi területén belüli nemzetközi vizeken végzett halászatának szabályozására,

⁽¹⁾ A Tanács 199/2008/EK rendelete (2008. február 25.) a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló közösségi keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról (HL L 60., 2008.3.5., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 81/608/EGK határozata (1981. július 13.) az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú halászati együttműködésről szóló egyezmény megkötéséről (HL L 227., 1981.8.12., 21. o.).

⁽⁴⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Célkitűzések

E rendelet célja, hogy a mélytengeri fajok és élőhelyek tekintetében elősegítse az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkében felsorolt célkitűzések elérését. További céljai a következők:

- a) a mélytengeri fajokra és élőhelyeikre vonatkozó tudományos ismeretek bővítése;
- b) a mélytengeri halászat keretében a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra irányuló jelentős káros hatások megelőzése és a mélytengeri halállományok hosszú távú védelme;
- c) annak biztosítása, hogy a mélytengeri halállományokkal való fenntartható gazdálkodást célzó uniós intézkedések összhangban álljanak az ENSZ Közgyűlése által elfogadott határozatokkal, különös tekintettel a 61/105. és a 64/72. sz. határozatra.

2. cikk

Hatály

- (1) E rendelet az alábbi vizeken végzett halászati tevékenységekre vagy tervezett halászati tevékenységekre vonatkozik:
 - a) uniós halászhajók vagy harmadik országbeli halászhajók által az Északi-tenger uniós vizein, az északnyugati vizek uniós vizein és a délnyugati vizek uniós vizein, valamint a IIa. ICES-övezet uniós vizein végzett halászat;
 - b) a 34.1.1, 34.1.2 és 34.2 CECAF-területek nemzetközi vizein uniós halászhajók által végzett halászat.
- (2) E cikk (1) bekezdése nem érinti a 16. cikk (5) bekezdését.

3. cikk

Tárgy

- (1) Ezt a rendeletet azokra a mélytengeri vizekben előforduló fajokra kell alkalmazni, amelyekre az alábbi biológiai tényezők együttesen igazak: meglehetősen késői ivarérettség, lassú növekedés, hosszú várható élettartam, alacsony természetes mortalitási arány, az erős évjáratokból származó időszakos állományszaporulat, valamint esetlegesen többévenkénti ivás (a továbbiakban: mélytengeri fajok).
- (2) E rendelet alkalmazásában a mélytengeri fajokat és ezen belül a legvesélyeztetettebb fajokat az I. melléklet sorolja fel.

4. cikk

Fogalommeghatározások

- (1) E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében és a 734/2008/EK tanácsi rendelet (1) 2. cikkében szereplő fogalommeghatározások alkalmazandók.

(1) A Tanács 734/2008/EK rendelete (2008. július 15.) a veszélyeztetett nyílt tengeri ökoszisztémáknak a fenékhálászati eszközök káros hatásával szembeni védelméről (HL L 201., 2008.7.30., 8. o.).

- (2) Ezen túlmenően e rendelet alkalmazásában:
- a) „ICES-övezetek”: a 218/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott ICES-övezetek;
 - b) „CECAF-területek”: a 216/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁾ meghatározott CECAF-területek;
 - c) „a NEAFC szabályozási területe”: az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú halászati együttműködésről szóló egyezmény hatálya alá tartozó olyan vizek, amelyek az egyezmény szerződő feleinek halászati joghatósága alá tartozó vizeken kívül esnek;
 - d) „legveszélyeztetettebb fajok”: azok a mélytengeri fajok, amelyek az I. melléklet táblázatának harmadik oszlopában („Legveszélyeztetettebb (x)”) szerepelnek;
 - e) „tevékenységcsoport”: egy bizonyos területen egy bizonyos halászeszköz segítségével végzett, bizonyos fajokra irányuló halászati tevékenységek;
 - f) „mélytengeri tevékenységcsoport”: olyan tevékenységcsoport, amely az 5. cikk (2) bekezdésében meghatározott jeleknek megfelelően mélytengeri fajok halászatára irányul;
 - g) „halászati felügyelő központ”: a lobogó szerinti tagállam által létrehozott, valamint az automatikus adatfogadást és -feldolgozást, továbbá az elektronikus adatátvitelt lehetővé tevő számítógépes hardverrel és szoftverrel felszerelt műveleti központ;
 - h) „véletlen érintkezés”: a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémát jelző indikátorfajok olyan mennyiségű fogása, amely meghaladja a IV. mellékletben meghatározott határértékeket;
 - i) „nem szándékos fogások”: olyan tengeri élőlények véletlenszerűen ejtett fogásai, amelyeket az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke értelmében ki kell rakodni és le kell vonni a kvótákból akár azért, mert a minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb méretűek, akár azért, mert a fogások összetételére és a járulékos fogásokra vonatkozó szabályok értelmében megengedett mennyiségeket túllépve fogták ki őket;
 - j) „veszélyeztetett tengeri ökoszisztémát jelző indikátorok”: a III. mellékletben szereplő indikátorok;
 - k) „meglévő mélytengeri halászati terület”: a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett terület azon része, ahol korábban is mélytengeri halászati tevékenység folyt, és amely a 7. cikkel összhangban van meghatározva.

5. cikk

Halászati engedélyek

(1) A mélytengeri fajokra irányuló halászati tevékenységekhez halászati engedélyre (a továbbiakban: célzott halászatra szóló engedély) van szükség. A célzott halászatra szóló engedélyen fel kell tüntetni azokat a mélytengeri fajokat, amelyek halászatára a hajó engedélyt kapott.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a halászhajó által végzett halászati tevékenység akkor irányul mélytengeri fajokra, ha az adott naptári évben ejtett fogások a vonatkozó dokumentáció (hajónapló, kirakodási nyilatkozatok, értékesítési bizonylatok vagy hasonló dokumentumok) szerint bármely halászati út esetében legalább 8 %-ban mélytengeri fajokat tartalmaznak.

Ez azonban nem alkalmazandó azon halászhajókra, amelyek esetében az adott naptári évben kifogott mélytengeri fajok összömege kevesebb, mint 10 tonna. Ez az albekezdés nem érinti a (6) bekezdést.

(3) Azokhoz a halászhajók által végzett halászati tevékenységekhez, amelyek ugyan nem mélytengeri fajokra irányulnak, de amelyek során járulékos fogásként mélytengeri fajokat is kifognak, halászati engedélyre (a továbbiakban: járulékos halászatra szóló engedély) van szükség. A járulékos halászatra szóló engedélyen fel kell tüntetni azokat a mélytengeri fajokat, amelyeket a halászhajó a más fajokat célzó halászat során járulékos fogásként véletlenül kifoghat.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 218/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (átdolgozás) (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 216/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északi részén kívüli egyes területeken halászatot folytató tagállamok által a névleges fogási statisztikák benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 1. o.).

(4) Az e cikk (1) és a (3) bekezdésében említett kétféle halászati engedélyt egyértelműen meg kell különböztetni az 1224/2009/EK rendelet 116. cikkében említett elektronikus adatbázisban.

(5) Az e cikk szerinti halászati engedéllyel nem rendelkező halászhajók számára tilos a mélytengeri fajok halászati utanként 100 kg mennyiséget meghaladó mértékű halászata. Az ilyen hajók által kifogott mélytengeri fajok 100 kg-on felüli mennyiségeit tilos a fedélzeten tartani, átrakodni vagy kirakodni, az olyan mélytengeri fajok nem szándékos fogásainak kivételével, amelyek az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkében meghatározott kirakodási kötelezettség hatálya alá tartoznak. Ezeket a nem szándékos fogásokat ki kell rakodni és le kell vonni a kvótákból.

(6) Azt a halászhajót, amely járulékos halászatra szóló engedéllyel, valamint az e cikk (2) bekezdése szerinti, mélytengeri fajokra vonatkozó 10 tonnás határérték legfeljebb 15 %-át kitevő járulékos fogási kvótával rendelkezik, úgy kell tekinteni, hogy nem folytat mélytengeri fajokra irányuló halászatot. Ezeket a járulékos fogásokat ki kell rakodni és le kell vonni a kvótából. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkében foglalt kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó mélytengeri fajok nem szándékos fogásait ki kell rakodni és le kell vonni a kvótákból.

(7) Ezt a rendeletet értelemszerűen kell alkalmazni a harmadik országok halászhajói részére az 1006/2008/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ alapján kiadott halászati engedélyekre.

6. cikk

Kapacitásgazdálkodás

(1) A valamely tagállam által kiadott, célzott halászatra szóló engedéllyel rendelkező összes uniós halászhajó bruttó tonnataralomban és kilowattban mért teljes halászati kapacitása nem haladhatja meg az adott tagállam alábbiakban meghatározott hajóinak a 2009 és 2011 közötti időszakra vonatkoztatott teljes halászati kapacitását, a szóban forgó három naptári év közül azt az évet figyelembe véve, amelyre a legmagasabb érték jellemző:

- a) azok a hajók, amelyek a 2009 és 2011 közötti három naptári év bármelyikében – azt az évet figyelembe véve, amelyre a legmagasabb érték jellemző – 10 tonnányi vagy annál nagyobb mennyiségben fogtak ki mélytengeri fajokat; és
- b) azok a hajók, amelyeket az érintett tagállamnak az EUMSZ 349. cikke szerinti valamely legkülső régiójában vettek lajstromba, amennyiben a 2009 és 2011 közötti három naptári év bármelyikében a hajónkénti összes éves fogás legalább 10 %-át mélytengeri fajok tették ki, azt az évet figyelembe véve, amelyre a legmagasabb érték jellemző.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjától eltérve, amennyiben egy tagállam ... [e rendelet hatálybalépésének időpontja] előtt az I. mellékletben felsorolt fajokra vonatkozó halászati lehetőségeket kapott, halászhajói azonban a referenciaévek egyikében sem fogtak ki 10 tonna vagy annál nagyobb mennyiségű mélytengeri fajt, az adott tagállam teljes halászati kapacitása nem haladhatja meg azon hajóinak teljes halászati kapacitását, amelyek 10 tonnányi vagy annál nagyobb mennyiségben fogtak ki mélytengeri fajokat az utolsó három év bármelyikében, azt az évet figyelembe véve, amelyre a legmagasabb érték jellemző.

7. cikk

Meglévő mélytengeri halászati területek

(1) Legkésőbb ...[6 hónappal e rendelet hatálybalépésének időpontja után] -ig azok a tagállamok, amelyek hajói a 2347/2002/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdése értelmében mélytengeri halászati engedélyt kaptak és amennyiben ezen engedély tárgyát olyan hajók halászati tevékenysége képezi, amelyek naptári évente 10 tonnánál nagyobb mennyiségű fogást ejtenek, VMS-adatok, vagy ha azok nem állnak rendelkezésre, más kapcsolódó, ellenőrizhető információk útján tájékoztatják a Bizottságot az e hajók által a 2009–2011 referenciaévekben folytatott mélytengeri halászat helyszíneiről.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben előírt tájékoztatás, továbbá a rendelkezésre álló legjobb tudományos és műszaki információk alapján legkésőbb ...[e rendelet hatálybalépésének időpontja után egy évvel]-ig végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a meglévő mélytengeri halászati területeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 18. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

⁽¹⁾ A Tanács 1006/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a közösségi halászhajók közösségi vizeken kívül folytatott halászati tevékenységeinek engedélyezéséről és a harmadik országok hajóinak közösségi vizekhez való hozzáféréséről, valamint a 2847/93/EGK és az 1624/94/EK rendelet módosításáról, továbbá a 3317/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 33. o.).

8. cikk

A halászatiengedély-kérelmekre vonatkozó általános követelmények

(1) Valamennyi halászati engedély iránti kérelem benyújtásakor mellékelni kell a halászati tevékenységek tervezett helyszínének, a halászeszközök típusának, a tevékenységek által érintett mélységi tartománynak, valamint a halászati tevékenység tervezett gyakoriságának és időtartamának a részletes leírását, továbbá az érintett mélytengeri fajok megnevezését.

(2) Célzott halászatra szóló engedély csak olyan halászati tevékenységre adható, amelyet meglévő mélytengeri halászati területen folytatnak.

(3) E cikk (2) bekezdésétől eltérve és a meglévő mélytengeri halászati területek 7. cikk szerinti meghatározásáig kiadhatók célzott halászatra szóló engedélyek, feltéve, hogy a halászhajó bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy a halászatiengedély-kérelem benyújtását megelőző legalább három évben a mélytengeri tevékenységcsoportban folytatott halászati tevékenységet. Ilyen halászati engedély csak olyan helyszínekre adható ki, ahol korábban is folyt mélytengeri halászat.

(4) 800 méternél mélyebben folytatott fenékvonóhálós halászatra nem adható halászati engedély.

(5) A (2) bekezdéstől eltérve a tagállamok kérelmezhetik felderítő halászat folytatását a meglévő mélytengeri halászati területeken kívüli helyszíneken. Az ilyen kérelemhez a nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászat kezelésére vonatkozó, 2008. évi nemzetközi FAO-iránymutatásokban foglalt szabványoknak megfelelően elvégzett hatásvizsgálatot kell mellékelni. A tagállamnak a kérelem benyújtásakor fel kell tüntetnie a felderítő halászati tevékenység becsült időtartamát, valamint a részt vevő halászhajók becsült számát és azok kapacitását. Ezenfelül javaslatot kell tennie olyan óvintézkedésekre, amelyekkel megelőzhető a véletlen érintkezés a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákkal, vagy amelyek hatékonyan biztosítják azok védelmét.

(6) A Bizottság a tagállamok által nyújtott információk értékelését követően, tudományos tanácsadó testület szakvéleménye alapján, végrehajtási jogi aktusok útján engedélyezheti a kérelem tárgyát képező felderítő halászat folytatását. Jóváhagyásában a Bizottság meghatározhatja különösen az alábbiakat:

- a) a felderítő halászati tevékenység területe;
- b) a hajók maximális száma és maximális kapacitása;
- c) az ilyen halászat – legfeljebb egyéves – időtartama, amely egyszer megújítható;
- d) a felderítő halászat során kifogott mélytengeri fajoknak a teljes kifogható mennyiséghez viszonyított legnagyobb megengedett aránya; valamint
- e) a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák védelme érdekében meghozandó óvintézkedések.

(7) Annak biztosítása érdekében, hogy a mélytengeri halállományoknak, valamint a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákkal való véletlen érintkezéseknek a felméréséhez és kezeléséhez elegendő mennyiségű reprezentatív adatot lehessen gyűjteni, a (6) bekezdés alapján kiadott halászati engedélyek feltételül kell szabni, hogy a halászati engedély érvényességének első 12 hónapja során tudományos megfigyelők legyenek jelen az érintett hajón, vagy annak tevékenységét elektronikus távellenőrzéssel figyeljék.

(8) Az érintett tagállam kérésére és az általa szolgáltatott információk alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján kiigazíthatja a meglévő mélytengeri halászati terület meghatározását oly módon, hogy az azokat a helyszíneket is magában foglalja, ahol az e cikk (5) és a (6) bekezdése értelmében kiadott halászati engedély szerinti halászati tevékenység zajlik.

9. cikk

A veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák védelmére vonatkozó különös követelmények

(1) Ezt a cikket a 400 méternél mélyebben, fenékhálós eszközökkel végzett halászati műveletekre kell alkalmazni.

(2) Amennyiben a halászati műveletek során az adott halászati műveletben kifogott, veszélyeztetett tengeri ökoszisztémát jelző, III. melléklet szerinti indikátorok mennyisége meghaladja a IV. mellékletben előírt határértékeket, azt úgy kell tekinteni, hogy a haláshajó veszélyeztetett tengeri ökoszisztémával érintkezett. A haláshajónak ekkor haladéktalanul fel kell függesztenie az érintett területen folytatott halászatot. Csak akkor folytathatja a halászati műveleteket, amikor a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémával való véletlen érintkezés helyszínétől számított legalább öt tengeri mérföld távolságban lévő alternatív területre ér.

(3) A haláshajó a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákkal való véletlen érintkezések minden egyes esetét haladéktalanul jelenti az illetékes nemzeti hatóságoknak, amelyek késedelem nélkül értesítik a Bizottságot.

(4) A tagállamok a rendelkezésre álló legjobb tudományos és műszaki információkat, többek között a bioföldrajzi információkat és a (3) bekezdésben említett információkat használják fel annak megállapítására, hogy hol fordulnak elő veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák, vagy hol valószínű az előfordulásuk. Ezenkívül a Bizottság felkér egy illetékes tudományos tanácsadó testületet, hogy végezzen éves vizsgálatot azzal kapcsolatban, hol fordulnak elő veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák, vagy hol valószínű az előfordulásuk.

Az említett vizsgálatot a nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászat kezelésére vonatkozó, 2008. évi nemzetközi FAO-iránymutatásokkal összhangban, az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontja szerinti, a halászati gazdálkodásra vonatkozó elővigyázatossági megközelítést alkalmazva kell elvégezni, és eredményét nyilvánosan elérhetővé kell tenni.

(5) Amennyiben a (4) bekezdésben említett eljárás alapján meghatároznak olyan területeket, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák fordulnak elő, vagy előfordulásuk valószínű, a tagállamok és az illetékes tudományos tanácsadó testület kellő időben értesítik a Bizottságot.

(6) A Bizottság ...[egy évvel e rendelet hatálybalépésének időpontját követően]-ig a rendelkezésre álló legjobb tudományos és műszaki információk, valamint a tagállamok és a tudományos tanácsadó testület vizsgálatai és megállapításai alapján végrehajtási jogi aktusokat fogad el azon területek jegyzékének létrehozása céljából, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák fordulnak elő vagy ahol valószínű az előfordulásuk. A Bizottság a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság által nyújtott szakvélemény alapján évente felülvizsgálja e jegyzéket, és adott esetben végrehajtási jogi aktusok útján módosítja azt. A Bizottság törölhet egy adott területet a jegyzékből, amennyiben hatásvizsgálat alapján és az illetékes tudományos tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően megállapítja, hogy kellő bizonyíték támasztja alá azt, hogy az adott területen nem található veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák, vagy hogy megfelelő állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseket alkalmaztak annak biztosítására, hogy az adott területen ne érje jelentős káros hatás a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 18. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(7) A Bizottság a rendelkezésre álló legjobb tudományos információk alapján felülvizsgálhatja a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák indikátorait, és – a 17. cikknek megfelelően – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján módosíthatja a III. mellékletben szereplő jegyzéket.

(8) Új hatásvizsgálatot kell előírni, amennyiben jelentős változások következnek be a fenékhálászati eszközökkel folytatott halászat végrehajtásának módja tekintetében, vagy új tudományos információk veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák előfordulására utalnak egy adott területen.

(9) A (6) bekezdés szerint jegyzékbe vett területeken be kell tiltani a fenékhálászati eszközökkel folytatott halászatot.

10. cikk

Különös ellenőrzési rendelkezések alkalmazása

E rendelet eltérő rendelkezése hiányában az e rendelet hatálya alá tartozó halászatra és halászati tevékenységekre az 1224/2009/EK rendelet 7., 17., 42., 43. és 45. cikkének, 84. cikke (1) bekezdése a) pontjának, 95. cikke (3) bekezdésének, 104. cikke (1) bekezdésének, 105. cikke (3) bekezdése c) pontjának, 107. cikke (1) bekezdésének, 108. cikke (1) bekezdésének és 115. cikke (1) bekezdése c) pontjának, illetve I. mellékletének rendelkezéseit is alkalmazni kell.

11. cikk

Kijelölt kikötők

(1) A tagállamok kijelölik azokat a kikötőket, ahol a mélytengeri fajokból ejtett, bármilyen összetételű, 100 kg-ot meghaladó mennyiségű fogások kirakodását vagy átrakását végezni kell. A tagállamok ...[60 nappal e rendelet hatálybalépésének időpontját követően]-ig továbbítják a Bizottságnak e kijelölt kikötők jegyzékét.

(2) A mélytengeri fajok bármilyen összetételű, 100 kg-ot meghaladó mennyiségű fogásai kizárólag a tagállamok által az (1) bekezdéssel összhangban kijelölt kikötőkben rakodhatók ki.

12. cikk

Előzetes értesítés

Az 1224/2009/EK rendelet 17. cikkétől eltérve valamennyi olyan uniós halászhajó parancsnoka – tekintet nélkül a hajó hosszára – amely mélytengeri fajokból 100 kg-os vagy afeletti tömegű fogást kíván kirakodni, szándékáról a kikötőbe való várható érkezés előtt legalább 4 órával köteles értesíteni a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságát. A legfeljebb 12 méter hosszúságú halászhajó parancsnoka vagy a működtetéséért felelős bármely más személy a kikötőbe érkezés becsült idejét megelőzően legalább egy órával értesíti az illetékes hatóságokat.

13. cikk

Hajónapló-bejegyzések mély vizeken

(1) Hajónapló vezetésére irányuló kötelezettség esetén az 5. cikk (1) vagy (3) bekezdése szerinti halászati engedéllyel rendelkező uniós halászhajók parancsnokai mélytengeri tevékenységcsoportban való részvétel vagy 400 méternél nagyobb mélységben történő halászat esetén kötelesek elvégezni az alábbiakat:

- a) a papíralapú hajónaplóban minden egyes fogás után új vonalat húznak; vagy
- b) ha elektronikus adatrögzítési és jelentéstételi rendszert használnak, minden fogás után külön bejegyzést készítenek.

(2) Az uniós halászhajók parancsnokai ezenfelül kötelesek a hajónaplóba bejegyezni az I. mellékletben felsorolt mélytengeri fajoknak az 5. cikk (5) bekezdésével összhangban kifogott, fedélzeten tartott, átrakott vagy kirakodott mennyiségeit, illetve a III. mellékletben felsorolt, veszélyeztetett tengeri ökoszisztémát jelző indikátoroknak a IV. mellékletben szereplő határértékeket meghaladó mennyiségeit – ideértve a fajok szerinti összetételt és a fogás tömegét –, és e mennyiségeket be kell jelenteni az illetékes hatóságoknak.

14. cikk

A halászati engedélyek visszavonása

Az 1224/2009/EK rendelet 7. cikke (4) bekezdésének és 92. cikkének sérelme nélkül és a 90. cikkének (1) bekezdésével összhangban az e rendelet 5. cikkének (1) és (3) bekezdésében említett halászati engedélyeket az alábbi esetekben legalább kéthónapos időtartamra vissza kell vonni a következő esetekben:

- a) a halászati engedélyben meghatározott feltételek be nem tartása a halászeszközök használatára vonatkozó korlátozásokat, a műveletek engedélyezett helyszíneit vagy az olyan fajokra vonatkozó fogási korlátokat illetően, amelyek halászata megengedett; vagy
- b) tudományos megfigyelő fedélzetre vételének elmulasztása, vagy a fogásokból való, az e rendelet 16. cikkében meghatározott tudományos célú mintavétel lehetővé tételének elmulasztása.

15. cikk

Az adatgyűjtésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok

(1) A 199/2008/EK rendelet e rendelet részletesebb rendelkezéseinek sérelme nélkül alkalmazandó.

(2) A mélytengeri tevékenységcsoportokra vonatkozó adatoknak az általános adatgyűjtési szabályoknak megfelelő, valamint a biológiai, műszaki, környezeti, társadalmi és gazdasági vonatkozású adatok gyűjtésére és kezelésére vonatkozóan a kapcsolódó többéves uniós programban meghatározott pontossággal történő gyűjtése során a tagállamok eleget tesznek a mélytengeri tevékenységcsoport tekintetében a II. mellékletben meghatározott különös adatgyűjtési és jelentéstételi követelményeknek.

(3) A tagállamok az 5. cikkel összhangban kiadott valamennyi halászati engedélyben meghatározzák a szükséges feltételeket annak biztosítására, hogy az érintett hajó a megfelelő tudományos intézettel együttműködve részt vegyen minden olyan adatgyűjtésben, amely kiterjed a kiadott engedély tárgyát képező halászati tevékenységekre.

(4) A hajó parancsnokának, vagy a hajó működéséért felelős bármely más személynek az adott hajóhoz a tagállam által kijelölt tudományos megfigyelőt kell a fedélzetre vennie, kivéve, ha ez biztonsági okokból nem lehetséges. A parancsnok lehetővé teszi a tudományos megfigyelő feladatainak végrehajtását.

(5) A Bizottság kérésére a tagállamok évente jelentést készítenek, amelyben összesített adatokat közölnek a lobogójuk alatt közlekedő, mélytengeri halászatban részt vevő hajók számáról, az érintett halászati területről, az alkalmazott halászteszközök típusáról és méretéről, engedélytípusonként a kiadott halászati engedélyek számáról, az indulási kikötőkről, a hajóik rendelkezésére álló összes mélytengeri halászati lehetőségről, valamint e halászati lehetőségek igénybevételének összesített arányáról. E jelentéseket nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

16. cikk

Megfigyelői jelenlét

(1) A tagállamok megfigyelési programot dolgoznak ki a mélytengeri fajok fogásaira és járulékos fogásaira, valamint a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákkal való véletlen érintkezésekre vonatkozó megbízható, aktuális és pontos adatok, valamint az e rendelet hatékony végrehajtásához szükséges egyéb mérvadó információk összegyűjtésének biztosítása érdekében. A fenékvonóhálókat vagy fenékhez rögzített kopolyúhálókat használó és a mélytengeri fajok célzott halászatára vonatkozó halászati engedéllyel rendelkező hajókon legalább 20 %-os arányban kell biztosítani megfigyelők jelenlétét, azon hajók kivételével, amelyeken biztonsági okokból nem lehet megfigyelőt a fedélzetre venni. Minden további olyan hajón, amely mélytengeri fajok halászatára vonatkozó halászati engedéllyel rendelkezik, legalább 10 %-os arányban kell biztosítani megfigyelők jelenlétét, azon hajók kivételével, amelyeken biztonsági okokból nem lehet megfigyelőt a fedélzetre venni.

(2) Ha a piaci szereplő számára tagállama előírja, hogy megfigyelőt vegyen a hajó fedélzetére, azonban ez a piaci szereplőn kívül álló okok miatt meghiúsul, az nem akadályozhatja meg, hogy az érintett hajó elhagyja a kikötőt.

(3) A Bizottság az e rendelet értelmében gyűjtött adatok alapján 2018. január 1-jéig tudományos szakvéleményt kér arról, hogy a megfigyelői jelenlétnek az e cikk (1) bekezdésében meghatározott aránya elegendő-e az 1. cikkben foglalt célok eléréséhez, különös tekintettel a mélytengeri halászat során a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra gyakorolt jelentős káros hatások megelőzésére, továbbá hogy naprakész mintavételi módszer alapján módosítani kell-e ezt az arányt. A Bizottság kérelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a kért tudományos szakvélemény eredményeiről.

(4) Amennyiben a Bizottság a (3) bekezdésben említett tudományos szakvélemény alapján úgy ítéli meg, hogy a megfigyelői jelenlét (1) bekezdésben meghatározott arányát módosítani kell, sürgős javaslatot nyújthat be az érintett arányszám felülvizsgálatára vonatkozóan.

(5) A 2. cikktől eltérve a 16. cikk értelemszerűen alkalmazandó a fenékvonóhálókat vagy fenékhez rögzített kopolyúhálókat használó hajók által a NEAFC szabályozási területén végzett, mélytengeri fajokat célzó halászatra.

17. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 9. cikk (6) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól ...[e rendelet hatálybalépésének időpontja]-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikk (6) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 9. cikk (6) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

18. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a halászati és akvakultúra-ágazati bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

19. cikk

Értékelés

(1) ...[4 évvel e rendelet hatálybalépésének időpontját követően]-ig a Bizottság a tagállamok jelentései és az e célból kért tudományos szakvélemény alapján értékeli az e rendeletben meghatározott intézkedések hatását, és meghatározza, hogy milyen mértékben teljesültek az 1. cikk a) és b) pontjában említett célkitűzések.

(2) Az értékelésnek az alábbi területeken megfigyelhető tendenciákra kell összpontosítania:

- a) a mélytengeri fajok halászatát célzó valamennyi halászeszköz használatát értékelni kell, különösen a legveszélyeztetettebb fajokra és a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatásuk tekintetében;
- b) azok a hajók, amelyek a tengerfenékre kisebb hatást gyakorló halászeszközök használatára álltak át, valamint a nem szándékos fogások megelőzése, minimálisra csökkentése és – ha lehetséges – teljes felszámolása tekintetében elért haladás;
- c) az egyes mélytengeri tevékenységcsoportokban tevékenységet folytató hajók működési tartománya;
- d) a tagállamok által a tudományos testületeknek állományfelmérés céljából, vagy pedig a Bizottságnak különleges adatlekvások esetében szolgáltatott adatok teljessége és megbízhatósága;
- e) azok a mélytengeri halállományok, amelyek tekintetében javult a tudományos szakvélemények színvonala;
- f) a visszadobás gyakorlatának megszüntetése és a legveszélyeztetettebb fajok kifogásának csökkentése érdekében hozott kísérő intézkedések hatékonysága;
- g) a 8. cikkel összhangban elvégzett hatásvizsgálatok minősége;
- h) az e rendelet végrehajtása által közvetlenül érintett, az Unióban található hajók és kikötők száma;
- i) a mélytengeri halállományok hosszú távú fenntarthatóságának és a nem célfajok – különösen a legveszélyeztetettebb fajok – járulékos fogásai megakadályozásának biztosítása érdekében megállapított intézkedések hatékonysága;

- j) a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák milyen mértékben részesültek hatékony védelemben az engedélyezett halászati tevékenységeknek a mélytengeri fajok meglévő halászati területeire való korlátozása, az ún. „eltávolodási szabály” és/vagy egyéb intézkedések révén;
- k) a 800 méteres mélységi korlát alkalmazása.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett értékelés alapján a Bizottság adott esetben javaslatot terjeszthet elő e rendelet módosítására vonatkozóan. Különösen, ha az értékelésből az derül ki, hogy a fenékhálászati eszközökkel végzett halászat nem áll összhangban az 1. cikkben megfogalmazott célokkal, a Bizottság az e rendelet arra irányuló módosítására vonatkozó javaslatot nyújthat be, hogy a fenékvonóhálót vagy fenékre rögzített kopoltyúhálót használó hajók célzott halászatra jogosító engedélyei lejárjanak vagy azokat visszavonják, valamint hogy megszülessenek a fenékhálászati eszközökre, többek között a horogsoros hajókra vonatkozó azon szükséges intézkedések, amelyek biztosítják a legveszélyeztetettebb fajok és a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák védelmét.

20. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

- (1) A 2347/2002/EK rendelet hatályát veszti.
- (2) A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.
- (3) E cikk (1) bekezdésétől eltérve a 2347/2002/EK rendelet 3., 7. és 9. cikke továbbra is alkalmazandó a NEAFC szabályozási területén halászati tevékenységet folytató uniós halászhajókra.
- (4) A 2347/2002/EK rendelet alapján kiadott különleges halászati engedélyek ...[e rendelet hatálybalépésének időpontja] után legfeljebb egy évig továbbra is érvényesek maradnak.

21. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről

az elnök

...

a Tanács részéről

az elnök

...

I. MELLÉKLET

Mélytengeri fajok

Tudományos név	Közönséges név	Legveszélyeztetettebb (x)
<i>Centrophorus</i> spp.	Tüskécápák	
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Szürke tüskécápa	x
<i>Centroscyrnus coelolepis</i>	Portugál cápa	x
<i>Centroscyrnus crepidater</i>	Hosszúorrú tüskécápa	x
<i>Dalatias licha</i>	Búvárcápa	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Nagy lámpácápa	x
<i>Apristuris</i> spp.	Mélyvízi macskacápák	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Gallérocápa	
<i>Deania calcea</i>	Madárcsőrű tüskécápa	
<i>Galeus melastomus</i>	Fűrészfarkú cápa	
<i>Galeus murinus</i>	Egércápa	
<i>Hexanchus griseus</i>	Hatkopoltyús szürkecápa	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Bársonyoshasú lámpácápa	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Vitorlás disznócápa	
<i>Scymnodon ringens</i>	Spanyol tüskécápa	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Grönlandi cápa	
<i>Alecocephalidae</i>	Tarfejűhalfélék	
<i>Alepocephalus Bairdii</i>	Baird tarfejű hala	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Kopaszhal	
<i>Aphanopus carbo</i>	Fekete abroncshal	
<i>Argentina silus</i>	Aranylazac	
<i>Beryx</i> spp.	Tízujjú nyálkásfejűhalak	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Mélytengeri vörös tarisznyarák	
<i>Chimaera monstrosa</i>	Tengeri macska	
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Nagyszemű tengeri macska	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Hosszúorrú tengeri macska	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Gránátoshal	

Tudományos név	Közönséges név	Legveszélyeztetettebb (x)
<i>Epigonus telescopus</i>	Izzószemű hal	x
<i>Helicolenus dactylopterus</i>	Rózsás álsügér	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Atlanti tükörhal	x
<i>Macrourus berglax</i>	Észak-atlanti gránátoshal	
<i>Molva dypterygia</i>	Kék menyhal	
<i>Mora moro</i>	Lágyhal	
<i>Antimora rostrata</i>	Lila tőkehal	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Nagyszemű vörösdurbincs	
<i>Polyprion americanus</i>	Roncssügér	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Grönlandi laposhal	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplostethus mediterraneus</i>	Csillagosszemű hal (rózsaszínű)	
<i>Macrouridae</i> , kivéve a <i>Coryphaenoides rupestris</i> és a <i>Macrourus berglax</i> ot	Gránátoshalfélék, kivéve a gránátoshalat és az észak-atlanti gránátoshalat	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Tüskeshátú hal	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Tüskeshátú hal	
<i>Raja fyllae</i>	Fylla-rája	
<i>Raja hyperborea</i>	Sarki rája	
<i>Raja nidarosiensis</i>	Norvég rája	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Tüskés (mélytengeri) skorpióhal	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Villásfarkú abroncshal	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Norvég farkasangolna	
<i>Sebastes viviparus</i>	Kis álsügér	

II. MELLÉKLET

Az adatgyűjtésre és jelentéstételre vonatkozó, a 15. cikk (2) bekezdésében említett különös szabályok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a mind uniós, mind nemzetközi vizekből álló területekkel kapcsolatban gyűjtött adatokat tovább bontják olyan módon, hogy vagy az uniós vizekre, vagy pedig a nemzetközi vizekre vonatkozzanak.
- (2) Amennyiben a mélytengeri tevékenységcsoportban végzett tevékenység és ugyanazon terület valamely másik tevékenységcsoportjában folytatott tevékenység között átfedés van, az előbbivel kapcsolatos adatgyűjtést el kell különíteni az utóbbival kapcsolatos adatgyűjtéstől.
- (3) A visszadobásokból minden mélytengeri tevékenységcsoportban mintát kell venni. A kirakódásokból és visszadobásokból történő mintavételnek az I. mellékletben felsorolt valamennyi fajra és a tengerfenék ökoszisztémájához tartozó fajokra is ki kell terjednie, például a mélytengeri korallokra, szivacsokra, vagy az ugyanazon ökoszisztémához tartozó más organizmusokra.
- (4) Elő kell írni fedélzeti megfigyelő jelenlétét, aki meghatározza és dokumentálja a hajó halászeszközei által fedélzetre vett kőkorallok, szarukorallok, szivacsok vagy az ugyanazon ökoszisztémához tartozó más organizmusok tömegét.
- (5) Amennyiben az alkalmazandó többéves adatgyűjtési terv előírja a halászati erő kifejtésre vonatkozó adatok gyűjtését – a vonóhálós halászattal töltött órák és a passzív halászeszközök merítési ideje vonatkozásában –, a tagállam az alábbi kiegészítő adatokat gyűjti, amelyeket kérésre kész bemutatni az ilyen halászati erő kifejtesi adatokkal együtt:
 - a) a halászati tevékenységek végzésének földrajzi helye fogásonként a hajó által a halászati felügyelő központnak továbbított VMS-adatok alapján;
 - b) azon halászati mélységek, amelyekben a halászeszközöket telepítik, ha a hajóra elektronikus hajónapló segítségével történő jelentéstétel vonatkozik. A hajó parancsnokának a halászati mélységet a szabványosított jelentéstételi formátumnak megfelelően kell bejelentenie.

III. MELLÉKLET

A VESZÉLYEZTETETT TENGERI ÖKOSZISZTÉMÁKAT JELZŐ INDIKÁTORFAJOK

Az alábbi lista a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák élőhelytípusainak felsorolása, az azokon belül nagy valószínűséggel előforduló azon taxonok feltüntetésével, amelyek veszélyeztetett tengeri ökoszisztémát jelző indikátoroknak minősülnek.

Veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák élőhelytípusa	Reprezentatív taxonok
1. Hidegvízi korallzátony	
a) <i>Lophelia pertusa</i> zátony	<i>Lophelia pertusa</i>
b) <i>Solenosmilia variabilis</i> zátony	<i>Solenosmilia variabilis</i>
2. Korallerdő	
a) Szilárd aljzaton élő korallerdő	
i. Szilárd aljzaton élő szarukorall- és feketekorall-erdők	<i>Anthothelidae</i> <i>Chrysogorgiidae</i> <i>Isididae, Keratoisidinae</i> <i>Plexauridae</i> <i>Acanthogorgiidae</i> <i>Coralliidae</i> <i>Paragorgiidae</i> <i>Primnoidae</i> <i>Schizopathidae</i>
ii. Sziklakibúvásokon élő telepes kőkorallok	<i>Lophelia pertusa</i> <i>Solenosmilia variabilis</i>
iii. Nem zátonyképző kőkoralltelepek	<i>Enallopsammia rostrata</i> <i>Madrepora oculata</i>
b) Lágy aljzaton élő korallerdők	
i. Lágy aljzaton élő szarukorall- és feketekorall-erdők	<i>Chrysogorgiidae</i>
ii. Kehelykorall-mezők	<i>Caryophylliidae</i>
iii. Karfiolkorall-mezők	<i>Flabellidae</i> <i>Nephtheidae</i>
3. Mélytengeri szivacstelepek	
a) Egyéb szivacstelepek	<i>Geodiidae</i> <i>Ancorinidae</i> <i>Pachastrellidae</i>
b) Szilárd aljzaton élő szivacstelepek	<i>Axinellidae</i> <i>Mycalidae</i> <i>Polymastiidae</i> <i>Tetillidae</i>
c) Üvegszivacs-társulások	<i>Rossellidae</i> <i>Pheronematidae</i>

Veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák élőhelytípusa	Reprezentatív taxonok
4. Tengeritoll-telepek	<i>Anthoptilidae</i> <i>Pennatulidae</i> <i>Funiculinidae</i> <i>Halipteridae</i> <i>Kophobelemnidae</i> <i>Protoptilidae</i> <i>Umbellulidae</i> <i>Vigulariidae</i>
5. Csőanemóna-csoportok	<i>Cerianthidae</i>
6. Homokos-iszapos aljzatról kiemelkedő állatfajok	<i>Bourgetcrinidae</i> <i>Antedontidae</i> <i>Hyocrinidae</i> <i>Xenophyophora</i> <i>Syringamminidae</i>
7. Mohaállat-telepek	

IV. MELLÉKLET

Lehetséges veszélyeztetett tengeri ökoszisztémával való véletlen érintkezésről az alábbi esetekben beszélhetünk:

- a) vonóháló és a horogsortól eltérő egyéb halászeszköz esetén: veszélyeztetett tengeri ökoszisztémát jelző indikátorokból több mint 30 kg élő korall és/vagy 400 kg élő szivacs jelenléte; és
- b) horogsor esetén: veszélyeztetett tengeri ökoszisztémát jelző indikátorok jelenléte 10 horgon egy 1 000-tagú horogszakaszon, illetve 1 200 méter hosszú horogsoron, a rövidebb szakaszt figyelembe véve.

A Tanács indokolása: A Tanács (EU) 21/2016 álláspontja első olvasatban a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételek és az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizein folytatott halászatra vonatkozó rendelkezések megállapításáról, valamint a 2347/2002/EK tanácsi rendelet elfogadása céljából

(2016/C 433/02)

I. BEVEZETÉS

1. Az Európai Bizottság 2012. július 19-én benyújtotta a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a tárgyban említett javaslatot ⁽¹⁾. A javaslat célja a mélytengeri állományok halászatára vonatkozó egyedi feltételek megállapításáról szóló hatályos rendelet ⁽²⁾ aktualizálása.
2. A belső és külső halászati politikával foglalkozó munkacsoport 2014 januárja és 2015 novembere között részletesen megvizsgálta a javaslatot.
3. Az Európai Parlament 2013. december 10-én szavazott az első olvasatban kialakított álláspontjáról ⁽³⁾.
4. Miután a munkacsoport megvizsgálta a parlamenti módosításokat, a luxemburgi elnökség – az új közös halászati politika ⁽⁴⁾ elveinek figyelembevételével – kompromisszumos szöveget készített, amelyet az 5803/5/14 dokumentum harmadik oszlopa tartalmaz, és amelybe a 15306/15 dokumentumban foglalt technikai kiigazítások is beletartoznak. Az Állandó Képviselők Bizottsága 2015. november 11-én jóváhagyta a szóban forgó szöveget, és ennek alapján az elnökség megbízást kapott az Európai Parlamenttel folytatandó tárgyalások megkezdésére.
5. A luxemburgi elnökség hivatali ideje alatt, 2015. november 17-én tartott háromoldalú egyeztetést, valamint a holland elnökség hivatali ideje alatt, 2016. április 26-án, május 25-én, június 14-én és június 30-án tartott további háromoldalú egyeztetéseket követően sikerült ideiglenes megállapodásra jutni az Európai Parlamenttel.
6. Az Európai Parlament Halászati Bizottságának elnöke 2016. július 13-án kelt levelében arról tájékoztatta az Állandó Képviselők Bizottságának (I. rész) elnökét, hogy amennyiben a Tanács hivatalosan is továbbítja az Európai Parlament részére az elfogadott álláspontját, ő ajánlani fogja a plenáris ülésnek, hogy a Parlament – a jogász-nyelvszaki ellenőrzést követően – a második olvasat során módosítás nélkül fogadja el a tanácsi álláspontot.
7. Az Állandó Képviselők Bizottsága 2016. július 20-án megállapodás céljából megerősítette a végső kompromisszumos szöveget ⁽⁵⁾.

II. CÉL

8. A javaslat célja, hogy aktualizálja és célirányosabbá tegye a hatályos rendelet kulcsfontosságú elemeit (nevezetesen a halászati engedélyek rendszerét, az adatgyűjtést, a halászati erőlkifejtések nyomon követését és az ellenőrzést), egyszerűsítve a jelentéstételi kötelezettségeket és olyan intézkedésekkel egészítve ki a halászati gazdálkodási rendszert, amelyek csökkentik a mélytengeri halászat tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatását (a „halászati lábnyom” koncepciójának bevezetése és a fenékvonóhálók használatának fokozatos megszüntetése).

III. A TANÁCS ELSŐ OLVASATBAN ELFOGADOTT ÁLLÁSPONTJÁNAK ELEMZÉSE

A. Általános információk

9. A Tanács álláspontja összességében megerősíti a Bizottság javaslatában foglaltakat, ami a halászati engedélyek rendszerének korszerűsítését, a konkrét adatgyűjtési és adatrögzítési rendelkezések általános adatgyűjtési keretrendszerrel történő összehangolásának javítását, a jelentéstétel egyszerűsítését és az ellenőrzési rendelkezések felülvizsgálatát illeti. Mindazonáltal a Tanács rugalmassági elemeket vezetett be a szövegbe az adminisztratív munkaterhek csökkentése és az aránytalan intézkedések elkerülése érdekében (lásd például a tanácsi álláspont 5. cikkének (6) bekezdését, 6. cikkének (2) bekezdését, 10. cikkét, 12. cikkét és 13. cikkének (2) bekezdését). Ezen túlmenően a Tanács törölte a szövegből a javaslatnak a halászati erőlkifejtés szabályozásával kapcsolatos fakultatív rendelkezéseit, tekintettel a közös halászati politika (KHP) reformjának keretében kialakított új állománygazdálkodási elvekre, többek közt a kirakodási kötelezettség bevezetésére.

⁽¹⁾ Vö.: 12801/12.

⁽²⁾ A 2347/2002/EK rendelet.

⁽³⁾ Vö.: 17452/13.

⁽⁴⁾ Az 1380/2013/EU rendelet.

⁽⁵⁾ Vö.: 11141/16.

10. A közös halászati politika reformjára figyelemmel, amely csak 2014. január 1-jén lépett hatályba, vagyis azután, hogy az Európai Parlament megszavazta az első olvasatban kialakított álláspontját, a Tanács nem tudta hozzájárulását adni az Európai Parlament által javasolt bizonyos olyan módosításokhoz, amelyek a mélytengeri halászatot illetően felülírnák a KHP-reform keretében kialakított új elveket (ilyen például a kapacitásgazdálkodásról szóló 36. és 37. módosítás, az olyan helyzetekben alkalmazandó fogási korlátokról szóló 65. és 66. módosítás, amikor nem áll rendelkezésre elegendő adat, vagy a mélytengeri fajokra vonatkozó kirakodási kötelezettségről szóló 71. módosítás), illetve amelyek egyszerűen megismétlik a közös halászati politika bizonyos elemeit (ilyen például az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból nyújtott támogatásról szóló 119. módosítás).
11. Ami a bizottsági javaslatához képest tett változtatásokat illeti, a Tanács a Parlament által a „halászati lábnyom” tekintetében (43–55. módosítás), illetve az olyan területek meghatározása tekintetében javasolt módosításokra épít, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák fordulnak elő, vagy valószínű az előfordulásuk (42. és 56. módosítás). A bizottsági javaslat azon rendelkezését, mely szerint fokozatosan meg kell szüntetni a fenékvonóháló használata a mélytengeri halászatban – amit a Parlament ebben a formában nem fogadott el (lásd a 62. módosítást) –, a Tanács egy új rendelkezéscsomaggal váltotta fel, amely a három intézmény különböző nézeteit olvasztja egybe (800 méternél mélyebben nem folytatható fenékvonóhálós halászat uniós vizekben, sem az uniós vizeknek a veszélyeztetett mélytengeri ökoszisztémák védelme céljából meghatározott területein; szigorú feltételek a meghatározott halászterületeken kívül folytatott felderítő halászatra vonatkozóan („lábnyom”), és az előírások megszegése esetén alkalmazandó szankciók; a megfigyelők megerősített jelenléte, és a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák előfordulásának valószínűségét jelző fajokkal kapcsolatos jelentéstételi követelmények; valamint a rendelet hatásának részletes értékelése négy évvel a hatálybalépését követően).

B. Konkrét kérdések

12. A három intézmény számára különösen fontos volt a megfigyelőknek a mélytengeri fajokra halászó hajók fedélzetén való jelenléte. Annak érdekében, hogy egyensúly jöjjön létre a Parlament azon elképzelése, mely szerint gyorsan kellene bővíteni a mélytengeri fajokkal és a halászteszkek hatásaival kapcsolatos tudományos ismereteket, valamint a Tanács azon szándéka között, hogy mindenütt azonos paraméterek vonatkozzanak a megfigyelők jelenlétére, és egyetlen halászatot se részesítsünk előnyben másokkal szemben, amikor egyébként is kevés a rendelkezésre álló humán erőforrás, kompromisszum jött létre, miszerint kötelezően 20 %-os arányban kell biztosítani a megfigyelői jelenlétet az olyan hajókon, amelyek mélytengeri fajokat halásznak fenékvonóhálós vagy fenékhez rögzített kopoltyúhálós (a tanácsi álláspont 16. cikke). Az együtdöntési eljárás során ez az arány még felülvizsgálható a Bizottság kérése alapján végzett tudományos értékelést követően.
13. A Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott megbeszélések során vita merült fel a rendelet területi hatályával kapcsolatban. A Parlament nevezetesen támogatta az új rendszer kiterjesztését az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizein – amelyeket az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság (NEAFC) intézkedései szabályoznak – működő uniós hajókra. A Tanács nem értett egyet ezzel a megközelítéssel, és aggályának adott hangot egyrészt azzal kapcsolatban, hogy egyazon területre eltérő szabályok vonatkoznának, másrészt pedig a NEAFC keretében kidolgozott egyedi állománygazdálkodási megközelítés miatt; hangsúlyozta továbbá a halászati gyakorlatban tapasztalható különbségeket. A kompromisszum az lehetne, hogy a megfigyelői jelenlétre vonatkozó szabályokat szelektíven kiterjesztik oly módon, hogy azok a NEAFC illetékessége alá tartozó vizeken tevékenykedő uniós hajókra is vonatkozzanak (a tanácsi álláspont 16. cikkének (5) bekezdése), így e téren a nemzetközi szinten jelenleg alkalmazottnál szigorúbb előírás kerülne bevezetésre. A Tanács továbbá egyetért azzal, hogy a NEAFC illetékessége alá tartozó vizeken végzett tevékenységekre továbbra is alkalmazandók legyenek a hozzáférésre vonatkozó eredeti rendelet rendelkezései a kijelölt kikötőkkel, a tájékoztatási kötelezettséggel és a halászati engedéllyel kapcsolatban (a tanácsi álláspont 20. cikkének (3) bekezdése).
14. A Tanács végezetül az álláspontjában az értékelést illetően jóváhagy egy sor olyan elemet (19. cikk), amelyek várhatóan lehetővé teszik a jelenleg hatályos és az új intézkedések részletes áttekintését azzal kapcsolatban, hogy azok megfelelőek-e az állományok hosszú távú védelmének, a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatás minimálisra csökkentésének és a tudományos ismeretek javításának a megvalósítása szempontjából.

IV. ÖSSZEGRÖZÉS

15. A Tanács az álláspontjának kialakítása során teljes mértékben figyelembe vette a Bizottság javaslatát és az Európai Parlament első olvasatban kialakított álláspontját.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU